

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318010250
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5318010250.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 2. apríla 2019 prejednal odvolania podané obžalovanými J. N., nar. XX.X.XXXX a R. N., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 1T/76/2018-283 zo dňa 25.10.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných J. N. a R. N. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č.k. 1T/76/2018-283 z 25.10.2018 boli obžalovaní J. N. a R. N. uznaní za vinných, že:

v presne nezistený deň, na presne nezistenom mieste si od neznámej osoby zadovážili najmenej 9 918 kusov originálnych 50 gramových balení tabaku s označením Golden Virginia o celkovej hmotnosti 495,90 kg, pričom tieto balenia tabaku neboli označené slovenskými kontrolnými známkami v zmysle zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov a tieto bolo možné v zmysle § 9 ods. 11 zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov považovať za neoznačené, pričom zadovážené balenia tabaku, ktoré boli uložené v 97 kartónových krabiciach po 100 kusov a v jednej krabici bolo 218 balení tabaku, následne uschovali v priestoroch miestnosti slúžiacej ako sklad, ktorá sa nachádzala vedľa kuchyne v rodinnom dome č. XXX v meste J., časť K., okres J., kde balenia tabaku prechovávali v uvedenej miestnosti až do dňa 30.8.2017 do 02.07 h., kedy uvedené balenia tabaku vydali pri domovej prehliadke príslušníkom Ministerstva vnútra SR, PPZ, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky Banská Bystrica, pričom tabak prechovávali aj napriek vedomosti o tom, že tento nie je označený slovenskými kontrolnými známkami, kde hodnota spotrebnej dane z tabakových výrobkov pri zaistenom množstve tabaku predstavuje sumu 36 647,01 Eur,

čím spáchali prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Za to bol obžalovaný J. N. odsúdený podľa § 279 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., s použitím § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil skúšobnú dobu na 2 roky. Obžalovaná R. N. bola odsúdená podľa § 279 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., s použitím § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil trest prepadnutia veci 495,95 kg tabaku baleného v spotrebiteľských baleniach o hmotnosti 50 g, označených ako Golden Virginia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 25.10.2018 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravných prostriedkoch prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie a obžalovaní J. N. a R. N. sa nevyjadrili a obhajca sa rovnako nevyjadril.

Dňa 5.11.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovaného J. N., podané prostredníctvom obhajcu, ktoré odvolanie bolo v podstatnom odôvodnené nasledovne:

„Rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/76/2018 zo dňa 25.10.2018, ktorý napádam odvolaním, a ktorý som ku dnešnému dňu neobdržal v písomnom vyhotovení, nepovažujem za zákonný, nakoľko súd prvého stupňa ma uznal za vinného zo spáchania prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., hoci spáchanie uvedeného trestného činu mi nebolo vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní preukázané.

Podľa výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní som mal byť súdom prvého stupňa oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por., nakoľko pre nepreukázanie mi subjektívnej stránky skutok nie je trestným činom.

Som toho názoru, že sú dané dôvody na zrušenie rozsudku odvolacím súdom z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby), § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie), z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona).

Nakoľko doposiaľ nebol vypracovaný rozsudok, nemôžem zatiaľ bližšie odôvodňovať podané odvolanie. Odôvodnenie podaného odvolania doplním po tom, ako mi bude doručený rozsudok v písomnom vyhotovení.

Podaným odvolaním sa dožadujem zrušenia rozsudku Okresného súdu v Čadci sp.zn. 1T/76/2018 z 25.10.2018 v celom rozsahu a oslobodenia spod obžaloby v celom rozsahu.“

Dňa 5.11.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovanej R. N., podané prostredníctvom obhajcu, ktorá uviedla po konštatovaní základných faktov veci nasledovné odvolacie argumenty:

„Rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/76/2018 zo dňa 25.10.2018, ktorý napádam odvolaním, a ktorý som ku dnešnému dňu neobdržala v písomnom vyhotovení, nepovažujem za zákonný, nakoľko súd prvého stupňa ma uznal za vinnú zo spáchania prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., hoci spáchanie uvedeného trestného činu mi nebolo vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní preukázané.

Podľa výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní som mala byť súdom prvého stupňa oslobodená spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por., nakoľko nebolo dokázané, že som spáchala skutok, pre ktorý som stíhaná.

Som toho názoru, že sú dané dôvody na zrušenie rozsudku odvolacím súdom z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby), § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie), z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona).

Nakoľko doposiaľ nebol vypracovaný rozsudok, nemôžem zatiaľ bližšie odôvodňovať podané odvolanie. Odôvodnenie podaného odvolania doplním po tom, ako mi bude doručený rozsudok v písomnom vyhotovení.

Podaným odvolaním sa dožadujem zrušenia rozsudku Okresného súdu v Čadci sp.zn. 1T/76/2018 z 25.10.2018 v celom rozsahu a oslobodenia spod obžaloby v celom rozsahu.“

Dňa 20.12.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného J. N., podané prostredníctvom obhajcu, ktorý odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/76/2018 zo dňa 25.10.2018, ktorý napádam odvolaním, nepovažujem za zákonný, nakoľko súd prvého stupňa ma uznal z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby), § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie), z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona).“

spáchania prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., hoci spáchanie uvedeného trestného činu mi nebolo vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní preukázané.

Podľa výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní som mal byť súdom prvého stupňa oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“, nakoľko nebolo dokázané, že som spáchal skutok, pre ktorý som stíhaný.

Som toho názoru, že sú dané dôvody na zrušenie rozsudku odvolacím súdom z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby), § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie), z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona).

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne nevysporiadal s mojou obhajobou a s mojimi obhajobnými námietkami. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nie je dostatočne odôvodnený v zmysle zásad uvedených v § 168 ods. 1 Tr. por., čo ho robí nepreskúmateľným a tým aj nezákonným.

Podaným odvolaním sa dožadujem zrušenia rozsudku Okresného súdu v Čadci sp.zn. 1T/76/2018-283 z 25.10.2018 v celom rozsahu a oslobodenia spod obžaloby v celom rozsahu.

V odsudzujúcom rozsudku je mi kladené za vinu, že v presne nezistený deň, na presne nezistenom mieste sme si spolu s obž. R. N. od neznámej osoby zadovážili najmenej 9 918 kusov originálnych 50 gramových balení tabaku s označením Golden Virginia o celkovej hmotnosti 495,90 kg, pričom tieto balenia tabaku neboli označené slovenskými kontrolnými známkami v zmysle zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov a tieto bolo možné v zmysle § 9 ods. 11 zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov považovať za neoznačené, pričom zadovážené balenia tabaku, ktoré boli uložené v 97 kartónových krabiciach po 100 kusoch a v jednej krabici bolo 218 balení tabaku, následne sme uschovali v priestoroch miestnosti slúžiacej ako sklad, ktorá sa nachádzala vedľa kuchyne v rodinnom dome č. XXX v meste J., časť K., okres J., kde sme balenia tabaku prechovávali v uvedenej miestnosti až do dňa 30.8.2017 do 02.07 hod., kedy uvedené balenia tabaku sme vydali pri domovej prehliadke príslušníkom Ministerstva vnútra SR, PPZ, národnej kriminálnej agentúry národnej protizločineckej jednotky Banská Bystrica, pričom tabak sme prechovávali aj napriek vedomosti o tom, že tento nie je označený slovenskými kontrolnými známkami, kde hodnota spotrebnej dane z tabakových výrobkov pri zaistenom množstve tabaku predstavuje sumu 36 647,01 Eur.

Súd prvého stupňa odôvodnil napadnutý rozsudok tým, že vo veci vykonal dokazovanie, pričom v konaní vypočul mňa a spoluobžalovanú, prečítal výpovede svedkov: poškodenej Mgr. E. G., W. N., B. B., O. B., W. V., O. V., O. V. a F. V., z ktorých výpovedí mal preukázaný skutkový stav, ktorý tvoril podklad pre vyslovenie odsudzujúceho rozsudku.

Súd prvého stupňa tiež poukázal na prečítané listinné dôkazy, a to odborné vyjadrenie (č.l. 98), z ktorého vyplýva, že spotrebná daň zo zaistených tabakových výrobkov predstavuje sumu 36 613,76 Eur, pričom z doplneného odborného vyjadrenia (č.l. 100) vyplýva, že predpokladaná daňová povinnosť predstavuje sumu 36 647,01 Eur (495,90 kg x 73,90 Eur).

Súd tiež poukazuje v odôvodnení rozsudku, že zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 29.8.2017 (č.l. 105) vyplýva, že v priebehu vykonania prehliadky bolo v miestnosti vedľa kuchyne (vstupné dvere za chladničkou) nájdených 97 ks bielych krabíc označených etiketou „bibo mara - Osviežavajúce maramice za svakodnevnú upotrebu“, v ktorých sa v každej nachádzalo 100 ks originálnych balení tabaku, tieto balenia tabaku sú označené ako „GOLDEN VIRGINIA“ o hmotnosti 50 g. Nakoľko nešlo o veci dôležité pre trestné konanie, ktoré by boli uvedené v príkaze na vykonanie domovej prehliadky, ale bolo dôvodné podozrenie, že môžu pochádzať z trestnej činnosti, bol som vyzvaný samostatne podľa § 89 ods. 1 Tr. por. na vydanie týchto vecí. Na základe vykonanej ohliadky zaisteného tovaru - celkovo 97 bielych kartónových krabíc o rozmeroch cca 30x40x18cm, každá s obsahom 100 ks originálnych balení tabaku, ktoré sú označené ako „GOLDEN VIRGINIA_ každé o hmotnosti 50 gramov bez označenia kontrolnou známkou SR, 1 hnedej kartónovej krabice o rozmeroch cca 60x40x50 cm s obsahom 218 ks originálnych balení tabaku, ktoré sú označené ako „GOLDEN VIRGINIA“ každé o hmotnosti 50 gramov bez označenia kontrolnou známkou SR, ktoré boli dňa 30.8.2017 zaistené v zmysle § 89 ods. 1 Tr. por. príslušníkmi Národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Stred Banská Bystrica v súvislosti s odhaľovaním a dokumentovaním inej závažnej trestnej činnosti v J. - K. v priestoroch rodinného domu, súpísne číslo XXX, ležiaceho na parcele č. 297/2, ktoré sa v čase zaistenia nachádzali

v miestnosti vedľa kuchyne, a ktoré som dobrovoľne vydal, bol následne vypočítaný celkový objem zaistených kartónových krabíc, ktorý predstavuje celkovo 2,215 m³.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i v súhrne v zmysle § 2 ods. 6 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal, že som ho spáchal spolu s obž. R. N. a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie zodpovednosti voči mne a obž. R. N..

Výrok o vine súd odôvodnil s poukázaním na ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. a § 2 ods. 12 Tr. por., pričom obhajobe, ktorú som predniesol na hlavnom pojednávaní, a ktorú predniesla spoluobžalovaná R. N., súd neuveril. Poukázal na to, že je veľmi nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by „Poliak“, ktorému sa pokazí auto, nechal tabak v hodnote niekoľko desiatok tisíc eur, uskladnený u jemu neznámej osoby. Skutočnosť, že som spolu so spoluobžalovanou vedel o tom, že v krabiciach je uložený tabak, mal súd jednoznačne preukázanú z fotodokumentácie z domovej prehliadky, keď minimálne dve krabice boli rozbalené. Taktiež je podľa názoru súdu nepravdepodobné (takmer vylúčené) že by obž. R. N. nevedela o tom, že som niečo uskladnil u nás v dome, v izbe, ktorú sme označovali ako sklad, keď z fotodokumentácie z domovej prehliadky je zrejmé, že v uvedenej izbe sa nachádzajú šaty a čistiace prostriedky, teda podľa názoru súdu túto izbu sme obidvaja bežne využívali. Skutočnosť, že sme spolu so spoluobžalovanou R. N. vedeli o tom, že u nás v dome je uskladnený tabak a tento sme tam uskladnili, mal súd preukázané aj tým, že pri domovej prehliadke boli zaistené holandské kontrolné známky na označenia tabaku, tieto sa nenachádzali v izbe označenej ako sklad, ale na chodbe. Podľa názoru súdu sa snažíme vyvinieť, resp. preniesť trestnú zodpovednosť na inú osobu, konkrétne na neznámeho Poliaka, ale naša obhajoba bola jednoznačne vyvrátená. Je absolútne nelogické moje tvrdenie, že mi neznámy Poliak nechal tabak, ktorého hodnota na čiernom trhu predstavuje niekoľko desiatok tisíc eur, bez toho, aby sa poň vrátil, resp. aby sa vôbec neozval.

Výrok o treste odôvodnil u mňa súd s poukázaním na ustanovenie § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák., keď pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti mi ukladal trest v rozmedzí 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov, pričom uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov považoval za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie a takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje aj stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a moje pomery.

Pokiaľ ide o dĺžku skúšobnej doby, súd poukázal na ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. Ohľadom uloženého trestu prepadnutia veci súd poukázal na ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého, súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Takýto trest súd považuje za zákonný a spravodlivý, a to aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a následok. Som toho názoru, že na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, na ktoré poukázal súd v napadnutom rozsudku, nie je možné bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že som spáchal skutok, pre ktorý mi bolo vznesené obvinenie, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba a pre ktorý som bol odsúdený.

Poukazujem na moju výpoveď na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2018, kde som uviedol, že som nevedel, že to bol tabak, bol som v tom, že sú to utierky, že je to tabak, som sa dozvedel až pri domovej prehliadke. Manželka o tom vôbec nevedela. Dostal som sa k tomu tak, že som išiel autom do J., po E. stálo nejaké auto, stopoval, bol to nejaký Poliak, povedal mi, že potrebuje auto dať do servisu, či nemám nejaký sklad, že tam potrebuje uložiť nejaké krabice. Povedal mi, že ide o utierky, vymenili sme si kontakty s tým, že mal prísť za 2 dni, avšak neprišiel, prišla NAKA asi o 4 dni. Do garáže som to nevykladal, lebo je tam zlý prístup, bolo to zabalené v krabiciach, prelepené, žiadnu vôňu som necítil. Manželka o tom vôbec nevedela, bola vtedy v robote. Do izby, kde to bolo uskladnené, vôbec nechodila. Poliak sa odvtedy vôbec neozval. Manželka bola prekvapená, nevedela o ničom. Manželka má obchod so starožitnosťami, ktoré dováža z Nemecka. Ku holandským kontrolným známkam som sa nevyjadril. Ja som sa chcel aj v prípravnom konaní vyjadriť, avšak som náhle ochorel, keď som sa ozval vyšetrovateľovi, povedal, že to má už uzavreté. Tašku s kolkami našli medzi kuchyňou a izbou v chodbe.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov B. B., O. B., W. V., O. V., O. V. a F. V., tieto nepreukazujú, že by som spáchal skutok, pre ktorý som bol súdom prvého stupňa odsúdený. Ide všetko o susedov. Ani jeden z týchto svedkov nemal vedomosť, že by som sa spolu s manželkou zaoberal nákupom alebo distribúciou nelegálnych tabakových výrobkov alebo tabaku. Taktiež svedkovia vypovedali, že sme neponúkali v okolí žiaden tabak alebo cigarety. Svedok W. N. využil svoje zákonné právo a odmietol vo veci vypovedať. Pokiaľ ide o listinné dôkazy, na ktoré poukazuje súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku, týmito nebolo preukázané, že by som spáchal skutok, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba. Domová prehliadka bola v rodinnom dome č. XXX v J. - K. vykonaná na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Žilina, pričom v rámci domovej prehliadky mali byť hľadané iné veci ako tabak

a tabakové výrobky, nakoľko sa viedlo trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. V priebehu vykonávania domovej prehliadky pre tento obzvlášť závažný zločin došlo k nájdeniu iných vecí, než tých, ktoré boli v príkaze uvedené. Na vydanie týchto vecí som bol vyzvaný, o čom bola spísaná aj zápisnica o vydaní vecí. Z tejto zápisnice nevyplýva, že by som sa vyjadroval k pôvodu týchto vecí.

Samotná skutočnosť, že v rodinnom dome č. XXX v J. - K. bol nájdený tabak, ktorý nebol označený slovenskými kontrolnými známkami v zmysle zák. č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov, nemôže bez ďalších podporných dôkazov preukazovať, že sme si spolu so spoluobžalovanou R. N. od neznámej osoby zadovážili najmenej 9 918 kusov originálnych 50 gramových balení tabaku s označením Golden Virginia o celkovej hmotnosti 495,90 kg a následne ich uschovali v rodinnom dome č. XXX v meste J., J. K.. Nebolo preukázané že by sme spolu so spoluobžalovanou R. N. tabak prechovávali aj napriek vedomosti o tom, že tento nie je označený slovenskými kontrolnými známkami. Žiadne podporné dôkazy na preukázanie mojej viny zabezpečené neboli. Nebola vyvrátená moja obhajoba, že som nevedel, že v krabiciach sa nachádza tabak, ktorý nie je označený slovenskými kontrolnými známkami. Pokiaľ súd uvádza v odôvodnení rozsudku, že skutočnosť, že som spolu so spoluobžalovanou vedel o tom, že v krabiciach je uložený tabak, mal súd jednoznačne preukázanú z fotodokumentácie z domovej prehliadky, keď minimálne dve krabice boli rozbalené, poukazujem na to, že som na hlavnom pojednávaní vypovedal, že tovar, ktorý si dal do rodinného domu uskladniť Poliak, bol zabalený v krabiciach a krabice boli prelepené.

Poukazujem na to, že som bol uznaný za vinného z prečinu z prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchatelstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., hoci dokazovaním vykonaným na jednotlivých hlavných pojednávaniach nebolo nepochybne preukázané, že som spáchal skutok, pre ktorý som stíhaný. Súdom prvého stupňa nebola dôsledne rešpektovaná zásada „in dubio pro reo“.

Prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchatelstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spácha ten, kto s kontrolnými známkami, kontrolnými páskami alebo inými kontrolnými technickými opatreniami na označenie tovaru na daňové účely alebo na iné účely ustanovené zákonom nakladá v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech alebo kto v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom dovezie, vyvezie, prepraví, dá prepraviť, uvádza do obehu alebo prechováva tovar bez kontrolných známk, kontrolných pásk alebo bez iných kontrolných technických opatrení na jeho označenie na daňové účely alebo na iné účely ustanovené zákonom a spôsobí ním väčšiu škodu.

V podanej obžalobe a tiež v odsudzujúcom rozsudku je mi so spoluobžalovanou kladené za vinu, že sme spoločným konaním v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom prechovávali tovar bez kontrolných známk a spôsobili tak väčšiu škodu.

Objektívna stránka tohto trestného činu v zmysle druhej aliney spočíva v tom, že páchatel' určitým spôsobom (ktorý je v rozpore so zákonom) nakladá s tovarom, ktorý podlieha označeniu týmito prostriedkami na daňové účely. Predstavuje konanie páchatel'a, ktoré nespočíva v nakladaní s kontrolnými technickými opatreniami na označenie tovaru, ale v nakladaní so samotným tovarom, ktorý je predmetom spotrebnej dane, a v súlade s týmito predpismi musí byť označený kontrolnými známkami. Toto konanie pritom musí byť v rozpore s takýmito daňovými predpismi.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku tohto trestného činu, ide o úmyselný trestný čin.

Podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel, spôsobom uvedeným v tomto zákone, porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (úmysel priamy). Priamy úmysel vyjadruje vyšší stupeň zavinenia, zložka vôľová je tu vyjadrená slovom „chcel“. Zložka vedomostná nie je výslovne uvedená, je však samozrejmé, že tie skutočnosti, ktoré páchatel' chcel, si zároveň predstavoval aspoň ako možné. Páchatel' vedel, že následok spôsobí, jeho vznik sledoval, želaný si ho, teda ho chcel spôsobiť.

Podľa § 15 písm. b/ Tr. zák., trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s ním uzročený (úmysel nepriamy). Nepriamy úmysel je založený na vedomostnej zložke, ktorá je vyjadrená slovami „vedel, že...“ a na konštrukcii uzročenia, ktoré je variantom vôle odlišným od chcenia. Spôsobenie trestno-právneho následku nie je priamym cieľom páchatel'a, ktorý svojím konaním sleduje iný cieľ. Zároveň je však uzročený s tým, že realizácia tohto cieľa môže viesť k spôsobeniu tohto následku. Uzročenie možno vyvodiť z toho, že páchatel' nepočítal so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla zabrániť následku, ktorý si páchatel' predstavoval ako možný, a to či už by išlo o jeho vlastný

zásah, alebo zásah niekoho iného. V tomto zmysle je uzročením pokrytá i tzv. nepravá ľahostajnosť, kedy ľahostajnosť páchatela k tomu, či následok nastane alebo nenastane, vyjadruje jeho aktívne kladné stanovisko k obidvom možnostiam, teda síce menej intenzívny ale aktívny vôľový vzťah k trestno-právnomu následku.

Dokazovaním vykonanom na hlavných pojednávaniach mi nebol preukázaný bez akýchkoľvek pochybností úmysel či už priamy alebo nepriamy a taktiež mi nebolo preukázané konanie ani z hľadiska objektívnej stránky tohto trestného činu.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por., každý proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

V uvedenom ustanovení je obsiahnutá zásada prezumpcie neviny, ktorá je spojená so všeobecným demokratickým princípom, podľa ktorého každý občan je poriadny, pokiaľ nebude dokázaný opak.

Zásadu prezumpcie neviny obsahuje aj ústava a taktiež medzinárodné zmluvy: Všeobecná deklarácia ľudských práv prijatá Organizáciou Spojených národov 10. decembra 1948, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd publikovaný vo forme oznámenia FMZV č. 209/1992 Zb. a Listina základných práv a slobôd.

Nie je povinnosťou obvineného preukazovať svoju nevinu, ale naopak, túto povinnosť majú orgány činné v trestnom konaní. Nedokázaná vina má ten istý význam ako dokázaná nevina.

Poukazujem na ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Uplatnenie zásady voľného hodnotenia dôkazov je základným a nevyhnutným predpokladom pre správne, spravodlivé a zákonné rozhodnutie.

Súd prvého stupňa sa však dôsledne vyššie uvedenými zásadami platnými pre dokazovanie dôsledne neriadil.

Na moje odsúdenie nemôže postačovať len názor sudcu, „že je veľmi nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by „Poliak“, ktorému sa pokazí auto, nechal tabak v hodnote niekoľko desiatok tisíc eur, uskladnený u jemu neznámej osoby. Skutočnosť, že som spolu so spoluobžalovanou vedel o tom, že v krabiciach je uložený tabak, mal súd jednoznačne preukázanú z fotodokumentácie z domovej prehliadky, keď minimálne dve krabice boli rozbalené. Taktiež je podľa názoru súdu nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by spoluobžalovaná nevedela o tom, že som niečo uskladnil u nás v dome, v izbe, ktorú sme označovali ako sklad, keď z fotodokumentácie z domovej prehliadky je zrejmé, že v uvedenej izbe sa nachádzajú šaty a čistiace prostriedky, teda podľa názoru súdu túto izbu sme obidvaja bežne využívali. Skutočnosť, že sme spolu so spoluobžalovanou R. N. vedeli o tom, že u nás v dome je uskladnený tabak a tento sme tam uskladnili, mal súd preukázané aj tým, že pri domovej prehliadke boli zaistené holandské kontrolné známky na označenia tabaku, tieto sa nenachádzali v izbe označenej ako sklad, ale na chodbe. Podľa názoru súdu sa snažíme vyvinieť, resp. preniesť trestnú zodpovednosť na inú osobu, konkrétne na neznámeho Poliaka, ale naša obhajoba bola jednoznačne vyvrátená. Je absolútne nelogické moje tvrdenie, že mi neznámy Poliak nechal tabak, ktorého hodnota na čiernom trhu predstavuje niekoľko desiatok tisíc eur, bez toho, aby sa poň vrátil, resp. aby sa vôbec neozval.“ Takýto názor musí byť podopretý konkrétnymi dôkazmi, ktoré by vyvrátili moju obhajobu, že som o tom, že v krabiciach sa nachádza tabak, ktorý nie je označený slovenskými kontrolnými značkami, nevedel. V mojom prípade však takéto dôkazy neboli zabezpečené.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd musí vo svojom rozhodnutí presvedčivo vyargumentovať myšlienkové pochody sudcu vedúce ku konkrétnym (čo aj dielčím) záverom rozhodnutia, uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia tak, aby rozhodnutie bolo preskúmateľné.

Pokiaľ ide o uložený mi trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, tento považujem za neprimerane prísny. Súd v odôvodnení rozsudku nevysvetlil, prečo mi ukladal práve trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho

výkonu. Za uvedený prečin je však možné uložiť aj iný miernejší druh trestu. Súd poukázal na to, že mal v konaní preukázanú jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. spočívajúcu v tom, že som pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Pritiažujúce okolnosti súd nemal zistené.

Za nezákonný považujem aj výrok o uloženom treste prepadnutia veci 495,95 kg tabaku baleného v spotrebiteľských baleniach o hmotnosti 50 g označených ako GOLDEN VIRGINIA. Z výrokovej časti rozsudku a ani z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, komu bol trest prepadnutia veci uložený. Súd síce v odôvodnení rozsudku poukázal na ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, a tiež na to, že tabak, ktorý bol zaistený pri domovej prehliadke postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por. bol použitý na spáchanie trestného činu, ale pozornosti súdu zrejme uniklo, že v zmysle § 60 ods. 4 Tr. zák., trest prepadnutia veci môže súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatelovi. V konaní však nebolo preukázané, že by mi zaistený tabak patrilo. Vec, ktorú páchatel získal spáchaním trestného činu, nepatrí páchatelovi, aj keď jej vlastník nie je známy.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa považujem za nesprávne, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Vykonané dôkazy vyhodnotil iba jednostranne, jednotlivito, nesprávne a bez toho, aby dôkazy vyhodnotil aj v súhrne a vo vzájomnej súvislosti. Takýmto vyhodnotením dôkazov nebolo spoľahlivo preukázané, že žalovaného skutku som sa dopustil, lebo nie je vylúčená možnosť iného záveru ako je uvedený v obžalobe. Výrok o vine môže byť zabezpečený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že stíhaný skutok som spáchal. Pochybnosti o tomto závere však aj po vykonaní všetkých dôkazov v prípade ich náležitého zhodnotenia pretrvávajú. Zistenie skutočného stavu veci pritom vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťami tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu nemožno preto považovať len zistenie o púhej pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že som spáchal stíhaný skutok, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného záveru. Možnosť iného záveru vyplýva práve z mojej obrany na hlavnom pojednávaní, kde som vypovedal, že stíhaného skutku som sa nedopustil. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevznievajú jednoznačne a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť jasný, bezpečný a spoľahlivý záver, že som skutok spáchal, preto som mal byť v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodený. Takýto postup pritom nevyžaduje, aby bolo bez pochybnosti preukázané, že som skutok nespáchal, stačí iba pochybnosť o tom, že som tento skutok spáchal.

Vzhľadom na skutočnosti uvádzané v tomto odvolaní žiadam, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/76/2018-283- z 25.10.2018 v celom rozsahu, a aby ma v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby.“

Dňa 20.12.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovanej R. N., podané prostredníctvom obhajcu, pričom uviedla nasledovné dôvody odvolania:

„Rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/76/2018 zo dňa 25.10.2018, ktorý napádam odvolaním, nepovažujem za zákonný, nakoľko súd prvého stupňa ma uznal za vinnú zo spáchania prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods.2 písm. a/ Tr. zák., hoci spáchanie uvedeného trestného činu mi nebolo vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní preukázané.

Podľa výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní som mala byť súdom prvého stupňa oslobodená spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“, nakoľko nebolo dokázané, že som spáchala skutok, pre ktorý som stíhaná.

Som toho názoru, že sú dané dôvody na zrušenie rozsudku odvolacím súdom z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby), § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie), z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona).

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne nevysporiadal s mojou obhajobou a s mojimi obhajobnými námietkami. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nie je dostatočne odôvodnený v zmysle zásad uvedených v § 168 ods. 1 Tr. por., čo ho robí nepreskúmateľným a tým aj nezákonným.

Podaným odvolaním sa dožadujem zrušenia rozsudku Okresného súdu v Čadci sp.zn. 1T/76/2018-283 z 25.10.2018 v celom rozsahu a oslobodenia spod obžaloby v celom rozsahu.

V odsudzujúcom rozsudku je mi kladené za vinu, že v presne nezistený deň, na presne nezistenom mieste sme si spolu s obž. J. N. od neznámej osoby zadovážili najmenej 9 918 kusov originálnych 50 gramových balení tabaku s označením Golden Virginia o celkovej hmotnosti 495,90 kg, pričom tieto balenia tabaku neboli označené slovenskými kontrolnými známkami v zmysle zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov a tieto bolo možné v zmysle § 9 ods. 11 zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov považovať za neoznačené, pričom zadovážené balenia tabaku, ktoré boli uložené v 97 kartónových krabiciach po 100 kusoch a v jednej krabici bolo 218 balení tabaku, následne sme uschovali v priestoroch miestnosti slúžiacej ako sklad, ktorá sa nachádzala vedľa kuchyne v rodinnom dome č. XXX v meste J., časť K., okres J., kde sme balenia tabaku prechovávali v uvedenej miestnosti až do dňa 30.8.2017 do 02.07 hod., kedy uvedené balenia tabaku sme vydali pri domovej prehliadke príslušníkom Ministerstva vnútra SR, PPZ, národnej kriminálnej agentúry národnej protizločineckej jednotky Banská Bystrica, pričom tabak sme prechovávali aj napriek vedomosti o tom, že tento nie je označený slovenskými kontrolnými známkami, kde hodnota spotrebnej dane z tabakových výrobkov pri zaistenom množstve tabaku predstavuje sumu 36 647,01 Eur.

Súd prvého stupňa odôvodnil napadnutý rozsudok tým, že vo veci vykonal dokazovanie, pričom v konaní vypočul mňa a spoluobžalovaného, prečítal výpovede svedkov: poškodenej Mgr. E. G., W. N., B. B., O. B., W. V., O. V., O. V. a F. V., z ktorých výpovedí mal preukázaný skutkový stav, ktorý tvoril podklad pre vyslovenie odsudzujúceho rozsudku.

Súd prvého stupňa tiež poukázal na prečítané listinné dôkazy, a to odborné vyjadrenie (č.l. 98), z ktorého vyplýva, že spotrebná daň zo zaistených tabakových výrobkov predstavuje sumu 36 613,76 Eur, pričom z doplneného odborného vyjadrenia (č.l. 100) vyplýva, že predpokladaná daňová povinnosť predstavuje sumu 36 647,01 Eur (495,90 kg x 73,90 Eur).

Súd tiež poukazuje v odôvodnení rozsudku, že zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 29.8.2017 (č.l. 105) vyplýva, že v priebehu vykonania prehliadky bolo v miestnosti vedľa kuchyne (vstupné dvere za chladničkou) nájdených 97 ks bielych krabíc označených etiketou „bibo mara - Osviežavajúce maramice za svakodnevnu upotrebu“, v ktorých sa v každej nachádzalo 100 ks originálnych balení tabaku, tieto balenia tabaku sú označené ako „GOLDEN VIRGINIA“ o hmotnosti 50 g. Nakoľko nešlo o veci dôležité pre trestné konanie, ktoré by boli uvedené v príkaze na vykonanie domovej prehliadky, ale bolo dôvodné podozrenie, že môžu pochádzať z trestnej činnosti, bol obž. J. N. vyzvaný samostatne podľa § 89 ods. 1 Tr. por. na vydanie týchto vecí. Na základe vykonanej ohliadky zaisteného tovaru - celkovo 97 bielych kartónových krabíc o rozmeroch cca 30x40x18cm, každá s obsahom 100 ks originálnych balení tabaku, ktoré sú označené ako „GOLDEN VIRGINIA_ každé o hmotnosti 50 gramov bez označenia kontrolnou známkou SR, 1 hnedej kartónovej krabice o rozmeroch cca 60x40x50 cm s obsahom 218 ks originálnych balení tabaku, ktoré sú označené ako „GOLDEN VIRGINIA“ každé o hmotnosti 50 gramov bez označenia kontrolnou známkou SR, ktoré boli dňa 30.8.2017 zaistené v zmysle § 89 ods. 1 Tr. por. príslušníkmi Národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Stred Banská Bystrica v súvislosti s odhaľovaním a dokumentovaním inej závažnej trestnej činnosti v J. - K. v priestoroch rodinného domu, súpisné číslo XXX, ležiaceho na parcele č. 297/2, ktoré sa v čase zaistenia nachádzali v miestnosti vedľa kuchyne, a ktoré dobrovoľne vydal J. N., nar. XX.X.XXXX, trvalé bytom J. - K., bol následne vypočítaný celkový objem zaistených kartónových krabíc, ktorý predstavuje celkovo 2,215 m³. Súd po vykonaní dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i v súhrne v zmysle § 2 ods. 6 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal, že som ho spáchala spolu s obž. J. N. a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie zodpovednosti voči mne a obž. J. N..

Výrok o vine súd odôvodnil s poukázaním na ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. a § 2 ods. 12 Tr. por., pričom obhajobe, ktorú som predniesla na hlavnom pojednávaní, a ktorú predniesol spoluobžalovaný J. N., súd neuveril. Poukázal na to, že je veľmi nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by „Poliak“, ktorému sa pokazí auto, nechal tabak v hodnote niekoľko desiatok tisíc eur, uskladnený u jemu neznámej osoby. Skutočnosť, že som spolu so spoluobžalovaným vedela o tom, že v krabiciach je uložený tabak, mal súd jednoznačne preukázaný z fotodokumentácie z domovej prehliadky, keď minimálne dve krabice boli rozbalené. Taktiež je podľa názoru súdu nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by som nevedela o tom, že spoluobžalovaný niečo uskladnil u nás v dome, v izbe, ktorú sme označovali ako sklad, keď z fotodokumentácie z domovej prehliadky je zrejmé, že v uvedenej izbe sa nachádzajú šaty a čistiace prostriedky, teda podľa názoru súdu túto izbu sme obidvaja bežne využívali. Skutočnosť, že sme spolu so spoluobžalovaným J. Kubištom vedeli o tom, že u nás v dome je uskladnený tabak a

tento sme tam uskladnili, mal súd preukázané aj tým, že pri domovej prehliadke boli zaistené holandské kontrolné známky na označenia tabaku, tieto sa nenachádzali v izbe označenej ako sklad, ale na chodbe. B. názoru súdu sa snažíme vyvinieť, resp. preniesť trestnú zodpovednosť na inú osobu, konkrétne na neznámeho Poliaka, ale naša obhajoba bola jednoznačne vyvrátená. Je absolútne nelogické tvrdenie spoluobžalovaného, že mu neznámy Poliak nechal tabak, ktorého hodnota na čiernom trhu predstavuje niekoľko desiatok tisíc eur bez toho, aby sa poň vrátil, resp. aby sa vôbec neozval.

Výrok o treste odôvodnil u mňa súd s poukázaním na ustanovenie § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák., keď pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti mi ukladal trest v rozmedzí 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov, pričom uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov považoval za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie a takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje aj stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a moje pomery.

Pokiaľ ide o dĺžku skúšobnej doby, súd poukázal na ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. Ohľadom uloženého trestu prepadnutia veci súd poukázal na ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého, súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Takýto trest súd považuje za zákonný a spravodlivý, a to aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a následok. Som toho názoru, že na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, na ktoré poukázal súd v napadnutom rozsudku, nie je možné bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že som spáchala skutok, pre ktorý mi bolo vznesené obvinenie, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba a pre ktorý som bola odsúdená.

Poukazujem na moju výpoveď na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2018, kedy som vyhlásila, že som nevinná, tiež som vypovedala, že som chcela vypovedať v prípravnom konaní, ale vyšetrovateľ uviedol, že má vyšetrovanie už skončené. Preštudovania vyšetrovacieho spisu po skončení vyšetrovania som sa nemohla zúčastniť, nakoľko som sprevádzala manžela do zdravotníckeho zariadenia. Keď som vypovedala na hlavnom pojednávaní, uviedla som, že som nevedela o tom, že sa nachádza tabak v rodinnom dome, dozvedela som sa to, až keď prišli policajti. Ja chodím každý deň do práce, domov sa vraciam večer. Chcela som vypovedať v prípravnom konaní, avšak keď som zavolała vyšetrovateľovi, tento mi povedal, že je to už ukončené. Pokiaľ ide o miestnosť, kde bol uskladnený tabak, ja do tejto miestnosti vôbec nechodím, vôbec som nevedela, že tam manžel niečo také uskladnil. Manžel mi o tom vôbec nepovedal. V dome máme aj iné voľné izby po deťoch, taktiež aj pivnicu. Do miestnosti, kde bol uskladnený tabak, sa vchádza cez kuchyňu. Ja predávam starožitný nábytok, tento vozím z Nemecka, uskladňujem ho priamo v obchode. Nevieam, ako sa k nám domov dostali kolkové známky, dozvedela som sa o nich až pri domovej prehliadke. Tieto sa nachádzali vedľa kuchyne v plechovom šuflíku, starožitej skrinke. Ja som bola prekvapená, keď prišli policajti, manžel mi povedal, že mi to potom vysvetlí. Povedal mi, že stretol nejakého Poliaka, ktorý si to chcel u nás uskladniť. Nevedel, že je to tabak. Deti žijú v zahraničí, chodia domov väčšinou letecky.

Moju obhajobu, že som nevedela o tom, že v rodinnom rode, v ktorom spolu s manželom bývame, je uskladnený tabak, potvrdil na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2018 spoluobžalovaný J. N.. Tento výslovne uviedol, že nevedel, že v krabicach, ktoré boli v rodinnom dome, sa nachádza tabak, bol v tom, že sú to utierky. Ja som o tom vôbec nevedela, nakoľko v deň, keď boli krabice uskladnené v rodinnom dome, som bola v práci. Do izby, kde to bolo uskladnené, som vôbec nechodila.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov B. B., O. B., W. V., O. V., O. V. a F. V., tieto nepreukazujú, že by som spáchala skutok, pre ktorý som bola súdom prvého stupňa odsúdená. Ide všetko o susedov. Ani jeden z týchto svedkov nemal vedomosť, že by som sa spolu s manželom zaoberala nákupom alebo distribúciou nelegálnych tabakových výrobkov alebo tabaku. Taktiež svedkovia vypovedali, že sme neponúkali v okolí žiaden tabak alebo cigarety. Svedok W. N. využil svoje zákonné právo a odmietol vo veci vypovedať.

Pokiaľ ide o listinné dôkazy, na ktoré poukazuje súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku, týmito nebolo preukázané, že by som spáchala skutok, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba. Domová prehliadka bola v rodinnom dome č. XXX v J. - K. vykonaná na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Žilina, pričom v rámci domovej prehliadky mali byť hľadané iné veci ako tabak a tabakové výrobky, nakoľko sa viedlo trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. V priebehu vykonávania domovej prehliadky pre tento obzvlášť závažný zločin došlo k nájdeniu iných vecí, než tých, ktoré boli v príkaze uvedené. Na vydanie týchto vecí bol vyzvaný môj manžel J. N., o čom bola spísaná aj zápisnica o vydaní vecí. Z tejto zápisnice nevyplýva, že by sa môj manžel J. N. vyjadroval k pôvodu týchto vecí.

Samotná skutočnosť, že v rodinnom dome š. XXX v J. - K. bol nájdený tabak, ktorý nebol označený slovenskými kontrolnými značkami v zmysle zák. č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej

dani z tabakových výrobkov, nemôže bez ďalších podporných dôkazov preukazovať, že sme si spolu so spoluobžalovaným J. N. od neznámej osoby zadovážili najmenej 9 918 kusov originálnych 50 gramových balení tabaku s označením Golden Virginia o celkovej hmotnosti 495,90 kg a následne ich uschovali v rodinnom dome č. XXX v meste J., J. K.. Nebolo preukázané, že by som čo len jedno balenie tabaku vydala ja pri domovej prehliadke. Nebolo preukázané, že by sme spolu so spoluobžalovaným J. N. tabak prechovávali aj napriek vedomosti o tom, že tento nie je označený slovenskými kontrolnými známkami. Žiadne podporné dôkazy na preukázanie mojej viny zabezpečené neboli. Nebola vyvrátená moja obhajoba, že som o uskladnenom tabaku nevedela. Pokiaľ súd uvádza v odôvodnení rozsudku, že skutočnosť, že som spolu so spoluobžalovaným vedela o tom, že v krabiciach je uložený tabak, mal súd jednoznačne preukázanú z fotodokumentácie z domovej prehliadky, keď minimálne dve krabice boli rozbalené, uvádzam, že som nebola prítomná pri vyhotovovaní fotodokumentácie týchto krabíc kriminalistickým technikom. Kto a kedy otvoril krabice, v ktorých sa nachádzal tabak, mi nie je známe. Spoluobžalovaný J. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že tovar, ktorý si dal do rodinného domu uskladniť Poliak, bol zabalený v krabiciach a krabice boli prelepené.

Poukazujem na to, že som bola uznaná za vinnú z prečinu z prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchatelstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., hoci dokazovaním vykonaným na jednotlivých hlavných pojednávaní nebolo nepochybne preukázané, že som spáchala skutok, pre ktorý som stíhaná. Súdom prvého stupňa nebola dôsledne rešpektovaná zásada „in dubio pro reo“.

Prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchatelstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spácha ten, kto s kontrolnými známkami, kontrolnými páskami alebo inými kontrolnými technickými opatreniami na označenie tovaru na daňové účely alebo na iné účely ustanovené zákonom nakladá v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech alebo kto v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom dovezie, vyvezie, prepraví, dá prepraviť, uvádza do obehu alebo prechováva tovar bez kontrolných známk, kontrolných pásk alebo bez iných kontrolných technických opatrení na jeho označenie na daňové účely alebo na iné účely ustanovené zákonom a spôsobí ním väčšiu škodu.

V podanej obžalobe a tiež v odsudzujúcom rozsudku je mi so spoluobžalovaným kladené za vinu, že sme spoločným konaním v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom prechovávali tovar bez kontrolných známk a spôsobili tak väčšiu škodu.

Objektívna stránka tohto trestného činu v zmysle druhej aliney spočíva v tom, že páchatel' určitým spôsobom (ktorý je v rozpore so zákonom) nakladá s tovarom, ktorý podlieha označeniu týmito prostriedkami na daňové účely. Predstavuje konanie páchatel'a, ktoré nespočíva v nakladaní s kontrolnými technickými opatreniami na označenie tovaru, ale v nakladaní so samotným tovarom, ktorý je predmetom spotrebnej dane, a v súlade s týmito predpismi musí byť označený kontrolnými známkami. Toto konanie pritom musí byť v rozpore s takýmito daňovými predpismi.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku tohto trestného činu, ide o úmyselný trestný čin.

Podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel, spôsobom uvedeným v tomto zákone, porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (úmysel priamy). Priamy úmysel vyjadruje vyšší stupeň zavinenia, zložka vôľová je tu vyjadrená slovom „chcel“. Zložka vedomostná nie je výslovne uvedená, je však samozrejmé, že tie skutočnosti, ktoré páchatel' chcel, si zároveň predstavoval aspoň ako možné. Páchatel' vedel, že následok spôsobí, jeho vznik sledoval, želaný si ho, teda ho chcel spôsobiť.

Podľa § 15 písm. b/ Tr. zák., trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s ním uzročený (úmysel nepriamy). Nepriamy úmysel je založený na vedomostnej zložke, ktorá je vyjadrená slovami „vedel, že..“ a na konštrukcii uzročenia, ktoré je variantom vôle odlišným od chcenia. Spôsobenie trestno-právneho následku nie je priamym cieľom páchatel'a, ktorý svojím konaním sleduje iný cieľ. Zároveň je však uzročený s tým, že realizácia tohto cieľa môže viesť k spôsobeniu tohto následku. Uzročenie možno vyvodiť z toho, že páchatel' nepočítal so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla zabrániť následku, ktorý si páchatel' predstavoval ako možný, a to či už by išlo o jeho vlastný zásah, alebo zásah niekoho iného. V tomto zmysle je uzročením pokrytá i tzv. nepravá ľahostajnosť, kedy ľahostajnosť páchatel'a k tomu, či následok nastane alebo nenastane, vyjadruje jeho aktívne kladné stanovisko k obidvom možnostiam, teda síce menej intenzívny ale aktívny vôľový vzťah k trestno-právnomu následku.

Dokazovaním vykonanom na hlavných pojednávaní mi nebol preukázaný bez akýchkoľvek pochybností úmysel či už priamy alebo nepriamy a taktiež mi nebolo preukázané konanie ani z hľadiska

objektívnej stránky tohto trestného činu. Podľa § 2 ods. 4 Tr. por., každý proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

V uvedenom ustanovení je obsiahnutá zásada prezumpcie neviny, ktorá je spojená so všeobecným demokratickým princípom, podľa ktorého každý občan je poriadny, pokiaľ nebude dokázaný opak.

Zásadu prezumpcie neviny obsahuje aj ústava a taktiež medzinárodné zmluvy: Všeobecná deklarácia ľudských práv prijatá Organizáciou Spojených národov 10. decembra 1948, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd publikovaný vo forme oznámenia FMZV č. 209/1992 Zb. a Listina základných práv a slobôd.

Nie je povinnosťou obvineného preukazovať svoju nevinu, ale naopak, túto povinnosť majú orgány činné v trestnom konaní. Nedokázaná vina má ten istý význam ako dokázaná nevina.

Poukazujem na ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Uplatnenie zásady voľného hodnotenia dôkazov je základným a nevyhnutným predpokladom pre správne, spravodlivé a zákonné rozhodnutie.

Súd prvého stupňa sa však dôsledne vyššie uvedenými zásadami platnými pre dokazovanie dôsledne neriadil.

Na moje odsúdenie nemôže postačovať len názor sudcu, „že je veľmi nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by „Poliak“, ktorému sa pokazí auto, nechal tabak v hodnote niekoľko desiatok tisíc eur, uskladnený u jemu neznámej osoby. Skutočnosť, že som spolu so spoluobžalovaným vedela o tom, že v krabiciach je uložený tabak, mal súd jednoznačne preukázanú z fotodokumentácie z domovej prehliadky, keď minimálne dve krabice boli rozbalené. Taktiež je podľa názoru súdu nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by som nevedela o tom, že spoluobžalovaný niečo uskladnil u nás v dome, v izbe, ktorú sme označovali ako sklad, keď z fotodokumentácie z domovej prehliadky je zrejmé, že v uvedenej izbe sa nachádzajú šaty a čistiace prostriedky, teda podľa názoru súdu túto izbu sme obidvaja bežne využívali. Skutočnosť, že sme spolu so spoluobžalovaným J. N. vedeli o tom, že u nás v dome je uskladnený tabak a tento sme tam uskladnili, mal súd preukázané aj tým, že pri domovej prehliadke boli zaistené holandské kontrolné známky na označenia tabaku, tieto sa nenachádzali v izbe označenej ako sklad, ale na chodbe. Podľa názoru súdu sa snažíme vyvinieť, resp. preniesť trestnú zodpovednosť na inú osobu, konkrétne na neznámeho Poliaka, ale naša obhajoba bola jednoznačne vyvrátená. Je absolútne nelogické tvrdenie spoluobžalovaného, že mu neznámy Poliak nechal tabak, ktorého hodnota na čiernom trhu predstavuje niekoľko desiatok tisíc eur, bez toho, aby sa poň vrátil, resp. aby sa vôbec neozval.“ Takýto názor musí byť podopretý konkrétnymi dôkazmi, ktoré by vyvrátili moju obhajobu, že som o uskladnenom tabaku v rodinnom dome nevedela. V mojom prípade však takéto dôkazy neboli zabezpečené.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd musí vo svojom rozhodnutí presvedčivo vyargumentovať myšlienkové pochody sudcu vedúce ku konkrétnym (čo aj dielčím) záverom rozhodnutia, uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia tak, aby rozhodnutie bolo preskúmateľné.

Pokiaľ ide o uložený mi trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, tento považujem za neprímerane prísny. Súd v odôvodnení rozsudku nevysvetlil, prečo mi ukladal práve trest odňatia slobody s podmienčným odkladom jeho výkonu. Za uvedený prečin je však možné uložiť aj iný miernejší druh trestu. Súd poukázal na to, že mal v konaní preukázanú jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. spočívajúcu v tom, že som pred spáchaním trestného činu viedla riadny život. Príťažujúce okolnosti súd nemal zistené.

Za nezákonný považujem aj výrok o uloženom treste prepadnutia veci 495,95 kg tabaku baleného v spotrebiteľských baleniach o hmotnosti 50 g označených ako GOLDEN VIRGINIA. Z výrokovej časti rozsudku a ani z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, komu bol trest prepadnutia veci uložený. Súd síce v

odôvodnení rozsudku poukázal na ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, a tiež na to, že tabak, ktorý bol zaistený pri domovej prehliadke postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por. bol použitý na spáchanie trestného činu, ale pozornosti súdu zrejme uniklo, že v zmysle § 60 ods. 4 Tr. zák., trest prepadnutia veci môže súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatelovi. V konaní však nebolo preukázané, že by mi zaistený tabak patril. Vec, ktorú páchatel získal spáchaním trestného činu, nepatrí páchatelovi, aj keď jej vlastník nie je známy.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa považujem za nesprávne, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Vykonané dôkazy vyhodnotil iba jednostranne, jednotlivito, nesprávne a bez toho, aby dôkazy vyhodnotil aj v súhrne a vo vzájomnej súvislosti. Takýmto vyhodnotením dôkazov nebolo spoľahlivo preukázané, že žalovaného skutku som sa dopustila, lebo nie je vylúčená možnosť iného záveru ako je uvedený v obžalobe. Výrok o vine môže byť zabezpečený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že stíhaný skutok som spáchala. Pochybnosti o tomto závere však aj po vykonaní všetkých dôkazov v prípade ich náležitého zhodnotenia pretrvávajú. Zistenie skutočného stavu veci pritom vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťami tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu nemožno preto považovať len zistenie o púhej pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že som spáchala stíhaný skutok, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného záveru. Možnosť iného záveru vyplýva práve z mojej obrany na hlavnom pojednávaní, kde som vypovedala, že stíhaného skutku som sa nedopustila. Moju obranu podporuje aj výpoveď môjho manžela spoluobžalovaného J. N.. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodit' jasný, bezpečný a spoľahlivý záver, že som skutok spáchala, preto som mala byť v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodená. Takýto postup pritom nevyžaduje, aby bolo bez pochybnosti preukázané, že som skutok nespáchala, stačí iba pochybnosť o tom, že som tento skutok spáchala. Vzhľadom na skutočnosti uvádzané v tomto odvolaní žiadam, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/76/2018-283- z 25.10.2018 v celom rozsahu, a aby ma v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom odvolania obžalovaných J. N. a R. N..

Odvolací súd po splnení zákonom stanovených podmienok (§ 293 ods. 5 Tr. por.) vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaných J. N. a R. N..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol odvolania obidvoch obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Obhajca obžalovaných navrhol, aby krajský súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a obžalovaných v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaných boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolania spĺňajú náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom

nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaní J. N. a R. N. odvolanie založili na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S ich námietkami skutkovými a právnymi sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by ostalo na odvolacom súde.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolatelia sa nestotožňujú so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaných zo spáchania žalovaného skutku, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Súd prvého stupňa sa taktiež dostatočným spôsobom zaoberal obhajobou obžalovaných a následne presvedčivým spôsobom zdôvodnil, prečo ju považoval za nevierohodnú, nepotvrdenú žiadnym z vykonaných dôkazov.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaných smerujú primárne do oblastí skutkových zistení. Z ich strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizujú s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate sa obžalovaní takýmto spôsobom snažia presadiť vlastnú (pre nich priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzujú záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Je veľmi nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by „Poliak“, ktorému sa pokazí auto, nechal tabak v hodnote niekoľko desiatok tisíc eur uskladnený u jemu neznámej osoby. Skutočnosť, že obžalovaní vedeli o tom, že v krabicach je uložený tabak, mal súd jednoznačne preukázaný z fotodokumentácie

z domovej prehliadky, keď minimálne dve krabice boli rozbalené. Taktiež je nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by obžalovaná R. N. nevedela o tom, že obžalovaný niečo uskladnil u nich v dome, v izbe, ktorú obžalovaní označujú ako sklad, keď z fotodokumentácie z domovej prehliadky je zrejmé, že v uvedenej izbe sa nachádzajú šaty a čistiace prostriedky, a teda podľa názoru súdu túto izbu obaja obžalovaní bežne využívali.

Skutočnosť, že obaja obžalovaní vedeli, že u nich v dome je uskladnený tabak a tento tam uskladnili práve obžalovaní, mal súd preukázanú aj tým, že pri domovej prehliadke boli zaistené holandské kontrolné známky na označenie tabaku, tieto sa nenachádzali v izbe označenej ako sklad, ale na chodbe.

Je zrejmé, že obžalovaní sa snažia vyvinúť, resp. preniesť trestnú zodpovednosť na inú osobu, konkrétne na neznámeho Poliaka, avšak ich obhajoba bola jednoznačne vyvrátená. Je absolútne nelogické tvrdenie obžalovaného, že mu neznámy Poliak nechal tabak, ktorého hodnota na čiernom trhu predstavuje niekoľko desiatok tisíc eur, bez toho aby sa poň vrátil, resp. aby sa vôbec neozval.

Obaja obžalovaní majú už skúsenosti s obdobnou trestnou činnosťou, keď v minulosti boli v Českej republike právoplatne uznaní vinnými pre trestný čin prevádzactva. Preto súd obhajobe oboch obžalovaných neuveril, naopak, na základe vyššie uvedených skutočností bolo v trestnom konaní jednoznačne preukázané, že obžalovaní spáchali skutok tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Výšku spôsobenej škody mal súd preukázanú z výpovede a odborného vyjadrenia svedkyne Mgr. E. G..

Je jednoznačne preukázané, že obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za daného skutkového stavu súd nemal pochybnosti o vine obžalovaných a ich konanie posúdil ako prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaní spoločným konaním v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom prechovávali tovar bez kontrolných známok a spôsobili tak väčšiu škodu.

Na základe takto ustáleného skutkového a dôkazného stavu sú splnené podmienky na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaných.

Za takto ustáleného skutkového stavu súd teda dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok, priebeh ktorého súd ustálil vykonaným dokazovaním tak, ako je opísaný vo výrokovej časti rozsudku, sa stal, obžalovaní ho spáchali, pričom svojím konaním naplnili skutkovú podstatu prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.“

Na preukázanie viny obžalovaných súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logická, ničím nenarušená a uzatvorená sústava navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaných, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolatelia primárne namietajú v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladajú odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Súdu prvého stupňa však treba vytknúť, že sa v dôvodoch svojho rozhodnutia nedostatočne zaoberal materiálnym korektívom (§ 10 ods. 2 Tr. zák.) vzhľadom k tomu, že obžaloba bola podaná pre prečin. Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách odseku 2 § 10 Tr. zák., to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív).

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., je záverom právnym.

Tento právny záver o materiálnom korektíve prečinu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve tak ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o materiálnom korektíve prečinu, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale na jeho naplnenie treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol prečin spáchaný, a zo všetkých relevantných dôkazov.

Krajský súd mal naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. pri prečine porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. z pohľadu, či je jeho závažnosť nepatrná, so zreteľom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, za preukázaný.

Pri absencii odvolacích námietok obžalovaných proti výroku o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovaným uložený súdom prvého stupňa, odvolací súd vykonal všeobecný prieskum uložených trestov obžalovaným z hľadiska ich zákonnosti a primeranosti. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenia hmotného práva rozhodujúce v okolnostiach prípadu pre uloženie podmienkových trestov odňatia slobody obžalovaným J. N. a R. N.. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad k rozhodnutiam o druhu a výmere trestu obžalovaným J. N. a R. N..

Obžalovaní J. N. a R. N. svoju vlastne bližšie nešpecifikovanú výhradu k uloženému trestu odňatia slobody vyslovili tým, že sa necítia byť vinní zo skutku, ktorým ich uznal za vinných súd prvého stupňa. Argumentáciu obžalovaných smerujúcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o vine odvolací súd neuznal a logicky potom nemohol považovať za dôvodné ich odvolania proti výroku o treste. Výhrady k uloženým trestom z hľadiska jeho druhu a výmery neobsahujú ani písomné odôvodnenia odvolaní obžalovaných (č.l. 300-308 súdneho spisu).

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru odvolacieho súdu uložené tresty budú v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu

prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Odvolací súd preskúmal aj správnosť výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa o treste prepadnutia veci a zistil, že aj tento výrok zodpovedá stavu veci a zákonu pri správnej aplikácii ustanovenia § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovanými, a nezistil žiadne pochybenia. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolania obžalovaných J. N. a R. N. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.